

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย

วิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

นิตยา ปานเนียม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2559 รวม 5 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยใช้ตาราง เครจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์ทำงานวิเคราะห์โดยใช้ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ครูที่มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน , การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ความนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งในการทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนความต้องการทางการศึกษาจากสังคมมีเพิ่มขึ้นประชากรต้องการได้รับการศึกษามีความพยายามที่จะสนองตอบความต้องการทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการจัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบขึ้นพยายามเร่งรัดให้เกิดการขยายการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการโน้มนำประเทศไปในแนวทางที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและศิลปวัฒนธรรมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้มีบทบัญญัติในมาตรา 81 ในการจัดการศึกษาไว้ดังนี้ “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรมจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆเร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศพัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ”และในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓บทบัญญัติว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การที่จะพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของสังคมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญคือการบริหารการศึกษาซึ่งถือได้ว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้บริหารเพราะ โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญเป็นหน่วยปฏิบัติการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ใน

หลักสูตรนั้นคือคุณภาพที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีความสุขพองามยดีที่จะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาชาติการบริหารโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จย่อมต้องอาศัยความรู้ความสามารถคุณลักษณะที่ดีและคุณธรรมของผู้บริหารที่จะบริหารการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนซึ่งเป็นที่กล่าวกันโดยทั่วไปในการศึกษาในปัจจุบันว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษาอันเป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับการที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เหมาะสมกับสำคัญดังที่มีผู้กล่าวถึงได้นั้นผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของการงานบริหารโรงเรียนอันเป็นหน้าที่รับผิดชอบของงานกล่าวคือต้องทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ขอบข่ายและความสำคัญของงานบริหารโรงเรียนเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารงานโรงเรียนคือให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นผู้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่สงบสุขเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและประเทศชาติจากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่างานด้านวิชาการจึงเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายของเนื้อหาและหลักการบริหารงานด้านวิชาการอย่างลึกซึ้งในขอบข่ายของงานวิชาการเช่นหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการนิเทศภายในการวัดและประเมินผลการศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาตามภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัวรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานพัฒนาระบบการบริหาร, 2548, หน้า 111)

จากความสำคัญของการบริหารงานวิชาการถ้าผู้บริหารสามารถที่จะบริหารงานที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียนนักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษานอกจากนี้แล้วผู้ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานวิชาการให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาของชาติก็คือครูซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องนำนโยบายมาปฏิบัติโดยตรงเป็นผู้ที่จะเห็นถึงความสามารถของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมากที่สุดเพื่อเป็นการศึกษาถึงการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2559 รวม 5 โรงเรียน จำนวน 223 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตาราง เครจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน
2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดกิจกรรมนักเรียน การนิเทศภายใน และการวัดผลประเมินผล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2559 รวม 5 โรงเรียน จำนวน 223 คน โดยใช้ตาราง เครจซี่ (Krejcie) และมอร์แกน (Morgan) โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) ผู้ได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุง

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

แก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3. ข้อเสนอแนะ (คำถามปลายเปิด) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test แบบIndependent สำหรับประสบการณ์ทำงานวิเคราะห์โดยใช้ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้การทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hot Comparison)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10 – 20 ปีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปี ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แตกต่างกัน

2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตแตกต่างกัน

3. ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตแตกต่างกัน

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นใน ด้านการนิเทศศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรมีเนื้อหาที่เน้นในการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและใช้เอกสารประกอบหลักสูตรได้ในระดับมาก เพราะกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทำให้หน่วยงานทั้งในระดับกรม และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องจัดให้ความรู้แก่ครูให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นการสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนขึ้นใช้ในโรงเรียนตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของวรารุข คำพระรัตนตรัย (2550) ที่พบว่า งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการประกันคุณภาพภายใน และอยู่ใน

ระดับมาก 6 ด้าน คือ งานด้านการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานด้านนิเทศการศึกษางานแนะแนวด้านวิชาการ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนงานด้านแหล่งเรียนรู้

ด้านที่ 2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย วิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง ด้วยสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีความเข้าใจในเรื่องการจัดกิจกรรมให้นักเรียน จึงมีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงานประชุม/อบรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น ทำให้ ครูหันมาใส่ใจ พัฒนาส่งเสริมกิจกรรมให้นักเรียนมากขึ้นที่จะช่วยพัฒนามีสักยภาพของผู้เรียน จัดกิจกรรมให้นักเรียนโดยการสอน และเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ อาจารย์สุทธิ (2557) ที่พบว่า โรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตร และแผนการสอน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน

ด้านที่ 3 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย วิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนให้การนิเทศภายในเพื่อช่วยให้นักเรียน เข้าใจในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การนิเทศภายในของโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยเหลือครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพได้ศึกษาหาความรู้และปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอสอดคล้องกับการพัฒนาคน พัฒนางาน ประสานสัมพันธ์และการสร้างขวัญ กำลังใจ ซึ่งเมื่อครูผู้สอนได้รับสิ่งเหล่านั้นส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เสาวนีย์ เพชรทรัพย์ (2549) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ และครูมีความรับผิดชอบในการนิเทศในโรงเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียน เข้าใจในการจัดการเรียนการสอนมากและนำไปปรับปรุงพัฒนาทุกด้าน

ด้านที่ 4 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย วิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินงานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัย ของ แสงเดือน มาลีรักษ์ (2547) พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ งานการเรียนการสอน งานประชุมอบรมทางวิชาการ งานวัดผลและประเมินผลและงานนิเทศภายใน

2. จากผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้นบทบาทของครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงจะทำหน้าที่ไม่แตกต่างกัน คือ นำแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ซึ่งในการดำเนินงานนั้นครูที่ทำหน้าที่มีการประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดทิศทาง ในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน เนื่องจากสภาพปัจจุบันบุคลากรในสถานศึกษามีภาระหน้าที่ในความรับผิดชอบมาก ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือของบุคลากร เช่น การสอนแทน การแบ่งงานรับผิดชอบที่ชัดเจนตามบทบาทหน้าที่ การจัดประชุม การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ และเป็นการสร้างจุดเน้นของการบริหารงานวิชาการให้บุคลากรมีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งทำครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เทอดชัย ไสยลักษณ์ , ทองม้วน (2552 , บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำแนกตามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารวิชาการเป็นการดำเนินงานเป็นทีมซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการดำเนินงาน ส่วนครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานไม่ล่อร่วมทำงานเป็นทีมเพราะผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากจะมีทัศนคติในการ

ทำงานแบบเดิมไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงโดยครูที่มีประสบการณ์ในงานน้อยกว่าประสบปัญหาในการดำเนินงานก็จะได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากครูที่มีประสบการณ์ในงานมากกว่าค่อนข้างน้อย

ทำให้ การบริหารวิชาการจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวัต สิงห์เรือง (2546,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยพบว่า พนักงานครูเทศบาล เขตการศึกษา 10 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 10 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีการจัดระบบ แต่งตั้งบุคคลเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการนิเทศการศึกษาที่มีคุณภาพ ดังนั้นผู้บริหารควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการดำเนินการในด้านดังกล่าว อย่างสม่ำเสมอ มีการจัดประชุมวางแผนเพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่องร่วมกันแก้ไขปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในทุก ๆ ด้าน

1.2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งผู้บริหารและครูควรร่วมกันประชุมเพื่อจัดระบบ โครงสร้างองค์กร ให้รองรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและ ครูเพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละด้านให้ชัดเจน เป็นการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา เพื่อเป็นการรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไป

1.3 ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการอบรมพัฒนา การประชุมปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการบริหารงานในด้านอื่นๆ เช่น การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาภูเกิด เพื่อจะทำให้ทราบข้อมูลว่าการบริหารลักษณะใดมีปัญหาเล็กน้อยแตกต่างกัน
สำหรับการกำหนดรูปแบบการบริหารงานของสถานศึกษาที่เหมาะสมต่อไป

2.2 ควรศึกษาสภาพการปฏิบัติงาน ปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อการ
บริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาภูเกิด เพื่อจะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริหารและครูในการร่วมกันบริหาร
สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.3 ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภูเกิด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบผลการบริหารงานวิชาการกับสถานศึกษาในกลุ่ม
โรงเรียนเครือข่ายวิจิตสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเกิดสำหรับใช้เป็น
ข้อเสนอแนะ ในการกำหนดรูปแบบการบริหารวิชาการในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ทีปสลับ
ลิเกชั่น.

กิตติมา ปรีดิolk. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษร
พัฒน.

งามพิศ คุณสอน. (2542). ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภายใต้สภาวะการณ์ปกติและวิกฤต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชุมศักดิ์ อินทร์รัชย์. (2536). การบริหารและการนิเทศภายใน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทาง
การศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.

ทิพวัลย์ ตาปนานนท์. (2537). การศึกษาการดำเนินงานด้านงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญมี เณรยอด. (2529). การบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

บุษราคัม จรรย์นาญย์. (2544). การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา ในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโอรณ์. (2538). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพมหานคร.

พงษ์ศักดิ์ อินทรามะ. (2536). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2540). การนิเทศการศึกษาทฤษฎีการศึกษาและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ. (2537). การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

รุจิน ภู่อาระ, และจันทราณี สงวนนาม. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์บุ๊ค พอยท์.

รุ่ง แก้วแดง. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษาทุกคนทำได้ไม่ยาก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.

เทอดชัย ไสยลักษณ์ , ทองม้วน นาเสงี่ยม (2555). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรทิพย์ อาจารย์สุทธิ (2557). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 10. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.